

tionens sydlige Ende. Jeg gjorde opmærksom paa, at det var vistnok et alt for stort Apparat at sætte i Gang at skulle ekspropriere ved Hjælp af en Kommission, hvis der var Mulighed for at købe Jord for en rimelig Pris underhaanden. Jeg ser, at man ikke har taget Hensyn dertil, idet Anmærkningen findes paa Finanslovsforslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling. Jeg tør antage, at det, at den staar der endnu som ved første Behandling, beror paa en Forglemmelse, idet jeg til min Glæde ser, at en ny Anmærkning om et lignende Forhold foreslaas ved et Ændringsforslag nu til tredje Behandling. Det angaar Erhvervelse af et Areal ved Næstved Statsbanestation. Her skal der bruges et noget større Areal, nemlig $2\frac{1}{2}$ ha, og her har Anmærkningen den Form, jeg har ønsket, at den anden Anmærkning skulde have, idet denne Tekstanmærkning her gaar ud paa, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til — om fornødent ved Ekspropriation efter Reglerne i Forordning 5. Marts 1845 — o. s. v. Jeg tør vel gaa ud fra, at det nu er for sent at ændre Anmærkningen vedrørende Udvidelsen ved Varde Station i Lighed med den anden Anmærkning. Men hvis det kun beror paa en Forglemmelse, at den førstnævnte Anmærkning er bleven staaende, tør jeg maaske haabe, at den Form, som er anvendt i Anmærkningen om Udvidelsen ved Næstved Station, maa blive Normen for den Slags Anmærkninger for Fremtiden, saa at Statsbanerne ved saadanne Lejligheder muligt kunne spare de store Omkostninger, som ere forbundne med at skaffe sig et ganske lille Areal. Det vil i mangfoldige Tilfælde vise sig, at hvor det kun drejer sig om et saadant lille Areal, ville Omkostningerne ved Anskaffelsen være ikke mindre end selve det Beløb, der skal udredes for Arealet. Jeg tror, at det er et af de Omraader, hvorpaa Statsbanerne arbejde for tungt og for omstændeligt og derved ogsaa for kostbart, og jeg vilde derfor have, at Ministeren her skulde have større Myndighed, end han tidligere har haft. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om man indenfor Statsbanernes Administration ikke alene paa dette Omraade, men paa mangfoldige andre gav de paagældende Embedsmænd en noget større Myndighed til at handle. Jeg er, som sagt, glad over, at man har fulgt Henvisningen. Saa kan Spørgsmaalet Varde i hvert Fald ikke blive rent ødelæggende for Staten, hvis man skulde komme til at udruste en Kom-

mission for at skaffe en Hektar Jord derovre.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 10 om Lokomotivbygning her i Landet kunde jeg have Lyst til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han har Oplysninger om, hvorvidt de i Danmark hidtil byggede Lokomotiver have været bedre eller ringere end de i Udlandet byggede, og hvorledes de i det hele have staaet Maal med de udenlandske Lokomotiver. Naar jeg kun siger, jeg kunde have Lyst til det, er det, fordi jeg er bange for, at den højtærede Minister ikke vil have andet Svar at byde os end det, han skal hente i Statsbaneadministrationen, og de Svar, vi have faaet derfra, have ikke altid været til uden videre at stole paa. Jeg vil saaledes minde om det Svar, vi fik derfra under Takstlovsforslagets Behandling i Fjor, og i Tilslutning til den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) minder jeg om den Forklaring, som Statsbaneadministrationen har givet angaaende Fejlene ved de store Maskiners Krumtapaksler. Den i Bilaget aftrykte Skrivelse, som fra Generaldirektøren er sendt til Ministeriet for offentlige Arbejder, forekommer mig at være af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke forstaar, at nogen Embedsmand vil byde Administrationen og Rigsdagen en saadan Mundfuld. Det er aldeles givet, at den Fejl, der er begaaet, som det oplyses i Brevet, skyldes vore egne Ingeniører, der have uarbejdet Tegningerne. Naar man i det samme Brev søger at give det Udseende af, at det maa være en Udførelsesfejl fra Fabrikkerens Side, er det langt fra rigtigt. Jeg kan ikke forstaa, at nogen Jernbaneadministration vil undskylde sig med, at da Tegningerne ere udførte i Maalestok 1—5, er det vanskeligt at vise den Inddrejning, der skal være. Nuvel, det skal jeg ikke sige saa meget til, men det Stykke, der er Tale om her, er ikke større, end at man udmærket godt kunde udføre Detailtegningen i naturlig Størrelse, og jeg begriber, som sagt, ikke, at noget saadant kan komme frem fra Statsbanerne. Jeg vil gerne understrege den Kritik, den ærede Ordfører rettede mod Statsbanerne i den Anledning.

Men jeg kommer tilbage til Spørgsmaalet om Bygningen af Lokomotiver herhjemme. Det sydfynske Jernbaneselskab har ved Bygningen af Lokomotiver vist, at der i gamle Lokomotiver findes et ret betydeligt Kvantum gode brugelige Materialier, og at der kan spares ret betydeligt ved at anvende dem i Stedet for at sælge dem som gammelt Metal. Det var vist værd at prøve, om vi